

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Cu ocazia sărbătorii Nașterii Maicii Domnului, sâmbătă, 10 septembrie 2016, Biserica Sfântul Nicolae vă invită la un picnic organizat în **Alley Pond Park, Queens, NY**. Vom avea, de asemenea, jocuri și activități recreative pentru copii.

Vă așteptăm cu mic cu mare la o ieșire în aer liber.

Adresă: **Little Neck Bay, Queens, NY, 11364**

Miercuri 7 SEPTEMBRIE:

ACATISTUL MAICII DOMNULUI – ora 6.00 PM

Joi 8 SEPTEMBRIE: NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Vineri 9 SEPTEMBRIE:

PARACLISUL MAICII DOMNULUI - ora 6.00 PM

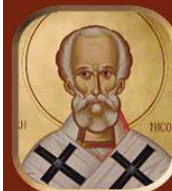
Sâmbătă 10 SEPTEMBRIE:

PICNIC în Alley Pond Park, Queens, NY. - ora 10 AM

Duminică 11 SEPTEMBRIE:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 11-A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemănatu-s-a Împărăția cerurilor omului împărat care a hotărât să facă socoteala cu slugile sale. Și, începând să facă socoteala, i s-a adus un datornic cu zece mii de talanți. Dar, neavând el cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut el și femeia și copiii și toate câte are, ca să se plătească datoria. Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Stăpâne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot! Iar stăpânul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Dar, ieșind, sluga aceea a găsit pe unul dintre cei ce slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Și, punând mâna pe el, îl sugruma, zicând: Plătește-mi ce ești dator! Deci, căzând cel ce era slugă ca și el, îl ruga zicând: Mai îngăduiește-mă și îți voi plăti! Iar el nu voia, ci, mergând, l-a aruncat în închisoare până ce va plăti datoria. Iar celelalte slugi, văzând cele petrecute, s-au întristat foarte mult și, venind, au spus stăpânului toate cele întâmplare. Atunci, chemându-l stăpânul său îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine? Și, mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinuitorilor până ce-i va plăti toată datoria. Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă fiecare dintre voi nu va ierta greșelile fratelui său, din toată inima. (MATEI 18, 23 - 35)

Sa spunem zilnic: Multumesc!

Omul trebuie sa multumeasca. Numai daca luam in calcul darul vietii, e de ajuns sa stim ca suntem datori sa-i spunem zilnic lui Dumnezeu: Multumesc! Iar avand in vedere cate binefaceri se revarsa peste noi, ar trebui ca macar sa admormim si sa ne trezim dimineata cu El in gand, daca nu putem sa multumim pentru fiecare binefacere.

Dar nu doar fata de Dumnezeu trebuie sa fim recunoscatori, ci si fata de oameni. Dar omul uita ca trebuie sa traiasca intr-o relatie de dragoste si de multumire cu semenii.

Despre Binefacere si Recunostina vorbeste in chip minunat scriitorul rus Turgheniev: "Dumnezeu a chemat odata la masa toate virtutile: Bunatatea, Simplitatea, Adevarul, Credinta, Dragostea, Speranta, Mila, Bunul-simt, Delicatetea, Generozitatea, Smerenia... Si ele, raspunzand invitatiei, s-au aratat pline de buna-cuviinta, se recunosteau si stateau de vorba ca bune prietene. Doua insa, cu toate ca erau asezate alaturi, nu vorbeau intre ele. Deloc. Acestea erau Binefacerea si Recunostinta. Le-a intrebat Dumnezeu: Voi de ce taceti? Nu ne cunoastem, au raspuns, nu ne-am intalnit niciodata pana acum!"

Suntem datori sa ne aratam recunostinta si respectul pentru toti cei care ne-au ajutat intr-un fel sau altul in viata. Numai asa putem spori duhovniceste. Daca ni s-a facut bine si nu multumim, trebuie sa stim ca ne aflam intr-o stare spirituala nefireasca. Prin multumire intarim relatia cu Dumnezeu si cu semenii, in vreme ce prin nerecunostinta saracim duhovniceste si ne inchidem in autosuficienta egoista si posesiva.

Datori suntem sa multumim pentru toate, chiar si pentru greutatile, incercarile si bolile care vin asupra noastra, caci ele au menirea de a ne intari in credinta, rabdare si nadejde.

Sa ne intareasca Dumnezeu sa multumim totdeauna Lui si binefacatorilor nostri.

Traieste fiecare zi ca si cum ar fi ultima

Indemnul "Traieste fiecare zi ca si cum ar fi ultima" il intalnim la mai multi Sfinti Parinti. Este o invitatie de a trai din plin ziua, de a fi permanent o prezenta. Sunt persoane care din cauza prea multor griji, nu mai reusesc sa se bucure de fiecare zi si astfel devin din ce in ce mai nefericite.

Acest indemn poate fi pentru unii un mijloc de imbunatatire a vietii. Nu cunoastem momentul mortii, deci trebuie sa fim in orice zi pregatiti pentru Imparatia lui Dumnezeu. Dar pentru altii, el poate fi o cale de a savarsi cat mai repede raul pe care doreau sa-l faca intr-o zi (razbunarea, sinucidereaetc).

Din acest motiv, s-a spus ca acest indemn ar fi pentru crestini. Insa, totul depinde de ce am adunat in noi. Sa nu uitam ca mintea este precum o moara. Ea macina ceea ce ii dai. Daca o vom hrani cu ganduri bune, atunci vom avea si fapte bune. Asadar, indemnul poate fi extins si la necredinciosi. E absurd sa credem ca doar crestinii fac bine.

Traieste fiecare zi ca si cum ar fi ultima, ne lanseaza o provocare: sa ne straduim sa crestem neincetat spre a fi mai buni, fara a primi gandul ca a fi mai buni tine de viitor. Daca nu ne ingrijim chiar azi sa fim cum trebuie, vom avea parte de un timp fara rod. Dostoievski spunea ca iadul poate fi rezumat in doua vorbe: "prea tarziu!".

Sa nu uitam ca timpul lui Dumnezeu este astazi, timpul nostru este ieri, astazi si maine, iar timpul diavolului este maine.

Omul este rezultatul grijilor sale

Se spune adesea ca "in viata gasesti ceea ce cauti". Asadar, daca ne ingrijim doar de cele materiale, devenim materialisti; iar daca luam aminte la cele duhovnicesti, devenim oameni duhovnicesti. Fericirea sau nefericirea din viata noastra sunt date de natura grijilor.

Grija peste masura fata de cele trecatoare face ca trupul sa puna stapanire pe om. Iar in gandirea Sfintilor Parinti, trupul este o buna sluga, dar un rau stapan. Faptul ca suntem si trup, denota ca trebuie sa ne preocupam si de el, dar grija excesiva fata de el ne face sa devenim robi patimilor.

Omul sufocat de grijile lumesti nu se mai gandeste la sensul vietii sale. Preocupat de castig sau de dorinta de a alunga nesiguranta zilei de maine, omul isi pierde echilibrul sufletesc.

In Sfanta Scriptura intalnim indemnul de a nu ne preocupa de cele necesare vietii biologice (Mt. 6, 25, 31-33), dar acest indemn nu cheama omul la pasivitate si lenevire, ci doreste sa ne descopere ca viata duhovniceasca trebuie sa fie cea dintai preocupare a noastra. Deloc intamplator, in cadrul Sfintei Liturghii, in timpul cantarii heruvimice, spunem: "Toata grija lumeasca sa o lepadam". Daca pasarile cerului nu seamana si nu secera, dar traiesc prin grija lui Dumnezeu, cu atat mai mult are grija fața de ființele create dupa chipul Sau si chemate la asemanare cu El. Sa ne rugam si vom avea neincetat cele de trebuinta.

Grijile obsesive fata de cele materiale ajung sa transforme lucrurile din dar si binecuvantare de la Dumnezeu, in idol. Iar aceasta transformare aduce cu sine uitarea de Dumnezeu.

Sa rugam pe Bunul Dumnezeu sa ne lumineze ca sa nu devenim robi ai grijilor lumesti.